

til Skade for en Kommune, der med store Opoffrelser og dog til Gavn for det Hele har anlagt den nuværende Pontonbro. Jeg tror derfor ikke, at der risikeres Noget ved at forkaste Forslaget, da man i alt Fald jo næste Aar kan optage det igjen. Der har under Diskussionen været megen Tale om Anlægget af en fast Bro over Limfjorden; jeg tror imidlertid ikke, at der for det Første kan blive Tale derom. I den Skrivelse, der omhandler dette Spørgsmaal, tales der ikke om den Sum, som en saadan Bro vil komme til at koste, og vi have jo allerede udgivet saamange Penge til Jernbaner, og der vil endnu udfordres meget, betydelige Summer, til de vestjydske Jernbaner, at jeg tror, at der efter vor hele finantsielle Stilling ikke for det Første bør være Tale om at anvende en Million dertil, selv om Bendelboerne, hvad jeg ikke tvivler om, meget ønske, at det maa ske meget snart. Jeg tror, som sagt, at man for det Første maa hjælpe sig med det Forbindelsesmiddel, man for Diebliffet har. Der er stillet et Vædringsforslag, som blev anbefalet af det meget ærede Medlem, for Bihorg (Bregendahl), og som gaar ud paa at anvende 300,000 Rd. til Anlægget af Jernbaner fra Lunderstov over Søbjerg til Holstebro. Det forekommer mig dog ikke, at vi saa at sige bør paatvinge Ministeren dette Beløb. Det vil jo være forbundet med Udgifter at gjøre Udbytet for disse Penge, og saaledes som Tilstandsighederne ere, tror jeg ikke, at vi i den Retning bør gaa videre, end Ministertet har foreslaaet. At ærede Herrer, der have været saa meget ivrige for at saa Søbjerg Gavn anlagt, hige efter at saa Banen snart anlagt, kan jeg ikke undre mig over; men naar man er af den Mening, at det hele Projekt er et mindre heldigt Foretagende, saa er der ikke nogen stor Opfordring til at følge Mindretallet. Den ærede Ordfører sagde med Hensyn til de 10,000 Rd., der ere forlangte til en Station ved Randers, at han meget vel indsaa, at en saadan Udgift vilde blive nødvendig, men han mente, at man kunde udsætte den til et senere Aar; men er man enig om, at det er nødvendigt at saa

den udvidet, saa indser jeg rigtignok ikke, hvorfor man skulde udsætte det; det har man dog ikke gjort ved de andre Stationer, og hvad denne angaar, da kjender jeg den saa nøie, at jeg kan sige, at der er megen Trang til en Udvidelse, navnlig af Expeditionslokalet og af 3die Klasses Ventesal. Jeg skal derfor ret meget anbefale, at man vedtager det Forslag, der i saa Henseende er stillet af den ærede Minister.

Berg: Da jeg har foranlediget, at Forslaget under Nr. 20 er fremsat, og da det jo almindeligvis betragtes som en noget alvorlig Sag, at opstille et større finantsielt Forslag, naar man ikke har Regeringens Tilslutning, ja maasse endogsaa Regeringens Modstand derimod, saa vil jeg tillade mig, inden den høitærede Indenrigsminister tager Ordet, at udtale den Betragtning, som har ledet mig til i Udvalget at fremkomme med dette Forslag. Da Loven af 24de April 1868 var til Forhandling, blev det af Udvalget og ved Forhandlingerne om den fremsat som en Forudsætning, at ligesom man ved denne Lov vilde uden Afbrydelse fortsætte med de jydske Jernbaner, efterat de Anlæg vare fuldførte, som vare bevilgede ved Loven af 10de Marts 1861, saaledes maatte man ogsaa antage det for rigtigt at fortsætte uden Afbrydelse de Baner, der bleve bestemte anlagte ved den nævnte Lov. Den samme Anskuelse kom frem ved Behandlingen af Forslaget ifjor om Retningen af Banen fra Lunderstov til Søbjerg. Hele Udvalget anerkjendte Rigtigheden af, at Regeringen havde forelagt Forslaget paa det daværende Tidspunkt og ansaa det i høi Grad ønskeligt, at det kunde blive færdigt i den daværende Samling, for at Jernbaneanlægget uden Afbrydelse kunde fortsættes. Man erindrer dernæst, at en anden Forudsætning, som allerede her idag er antydet, ligeledes strax under Behandlingen af den af mig nævnte første Lov blev imødekommen, den nemlig, at Halvdelen af Expropriationsudgifterne skulde udredes af de vedkommende Distrikter. Det havde den daværende Finantsminister, som nu er Indenrigsminister, gjort til Betingelse for, at han